

Komunikace rozhodčího, konstruktivní kritika

Komunikace rozhodčího

- Rozhodčí by neměl podléhat selektivnímu výběru myšlenek. Tj. neměl by si vybírat z projevů řečníků jen ty myšlenky, které se mu líbí.
- Rozhodčí by neměl vstoupovat do podvědomé opozice vůči názorům, které mu nejsou sympatické.
- Rozhodčí by měl mluvit co nejpřesněji, nikoliv jen obecně.

Konstruktivní kritika

- Rozhodčí by neměl být osobní. Neměl by tedy vztahovat kritiku přímo k osobě debatéra, ale naopak k vyřčeným argumentům. Měl by oddělit problém od člověka.
- Pomocí metody "sendviče" by měl rozhodčí debatéry podpořit pozitivní motivací.
- Otázky studentů k rozhodnutí nejsou nic špatného.
- Rozhodčí by neměl vyvolávat stresové reakce. Při ústní kritice by se měl usmívat, měl by se při tom dívat debatérům do očí. Tón hlasu by měl být vřelý, neměl by však postrádat razanci.
- Rozhodčí se může odvolávat na subjektivitu. Může uvozovat věty například "Dle mého názoru..."
- Rozhodčí by neměl zlehčovat to, co studenti řekli.
- Rozhodčí si může dovolit používat humor, ale pouze nezesměšňující. Měl by zvážit, zda má pro použití humoru dostatečný nadhled, zda "na to má".
- Rozhodčí by měl studentům ponechat jejich osobnost, důstojnost, jejich charizma.

Autor: Jarmila Kocourková, cca. rok 1997; editace textu Petr Jahoda, 2008
